

Uredništvo in uprava: Ljubljana, Kopitarjeva 6. Telefon 23.61—23.64. Mesečna naročnina 22 litr. — Ček rač. Ljubljana 10.600 sa naročnine in 10.394 sa inštorata, izključno s to postopke na oglede in Italije in inozemstva: UPI & A. Milano. Rokopisov ne vračamo.

SLOVENE

MAREC - 1945

4

NEDELJA

Der Wehrmachtbericht im heutigen »Jutro«

Velika obrambna bitka med rekama Roerom in Renom

Nemško napredovanje pri Laubanu — Sovjetski napadi pri Zobtenu razbiti — Obrambna bitka na zapadu pri Düsseldorfu razširjena — Severnoameriške sile prodrle proti Krefeldu — Ogorčeni boji v in okoli Trierja

Führerjev glavni stan, 3. marca. DNB. Vrhovno poveljstvo oboroženih sil javlja:

Nasi grenadirji so v večtedenskih ogorčenih bitkah ob spodnji Drini v zapadni Hrvaški razbili močne napade nadmočnih sovražnih sil, zadali sovražniku visoke krvne izgube in zaplenili številno ročno in strojno orožje.

V srednji Slovaški so dovedli sovjetski napadi do skromnih vdorov na področju Štiavnice in Karpfena.

Oklepni in grenadirji so razbili boljševike, napadajoče na obeh straneh Zobtena. Na odseku pri Laubanu smo v protinapadih preložili naše položaje naprej.

Boljševiki oklepni so kljub visokim izgubam prodrli z napadalnimi ostmi iz svojega vdornega področja severno od Stargarda do severozapadno od Dramburga. Proti zapadu navaljujoče delne sile so bile zaustavljene, ne da bi dosegle večje napredovanje.

V vzhodni Pomorjanski so onemogočili naše čete v ogorčeni obrambni bitki in z odločnim protinapadom razširjenju sovražnega vdornega preseka, čeprav so boljševiki vrgli tukaj v borbo nove sile.

Borbeni letalci so uničili v obeh zadnjih dneh na bojnem področju Rmelsburg 40 sovražnih oklepnikov ter onesposobili 29 nadaljnjih oklepnikov.

Nase v vzhodni Prusiji žilavo se boreče divizije so razbile prebitalne poskuse petih sovjetskih armad vzhodno od Lichtenfelda in pri Zintenu. Skromne vdore so plačali boljševiki z visokimi izgubami. Uničenih je bilo 30 sovražnih oklepnikov.

V Kurlandiji so ostali boji omejeni na skromno ogledniško delovanje.

Na zapadnem bojišču so nudili naši oddelki tudi večer vzhodno in jugovzhodno od Gocha odločen odpor Angležem in Kanadčarom, ki so napadali po močnem topniškem ognju. Po skromnem napredovanju je obeljal sovražnik povsod v osredotočenem obrambnem ognju.

Velika obrambna bitka med rekama Roer in Ren se je razširila proti severu na odsek med Kempenom in Geldernom, kakor tudi na področje severozapadno od Düsseldorfa. Medtem ko na odseku München-Gladbach vztrajajo lastne sile, so močni oddelki 9. ameriške armade prodrli naprej z jugozapada in juga proti Krefeldu. Za nrednostje Neuss trajajo ogorčeni boji, proti napadajočim Amerikancem pa drže čete odseka Erft, ki leži izrazito na od tod. Med Erftom in izvornim področjem reke Roer se bore naše čete v ogorčeni obrambi proti prodirajočemu sovražniku.

Na obeh straneh Prüm so bili odbiti obnovljeni sovražni napadi do posameznih krajevnih vdorov. V teku so ogorčeni boji v in okoli Trierja.

Na zapadnem bojišču so izgubili napadalci večer 70 oklepnikov.

Po presenetljivem vdoru v sovražno obkroženo bojišče pred La Rochelle se je vrnila neka napadalna skupina posadke z 250 jetniki v svoje črte. Za njimi prodirajoči sovražnik je bil odbit v ogorčenih bojih.

Severno in severovzhodno od Fanzee v srednji Italiji so ostali kljub močnemu pripravljavnemu položaju brezuspešni sovražni obnovljeni sunki.

Severnoameriški strahovalni letalci so napadli večer Dresden, Chemnitz, Magdeburg in Linz. Nastala je škoda predvsem v stanovanjskih okrajih. Britanci so vrgli bombe na Köln in nadaljnje kraje ob srednjem Renu. V pretekli noči sta bila napadena Kassel in nemška prestolnica. V ogorčenih letalskih bojih in po protiletalskem topniškem so izgubili Angličani 60 letal, večina štirimotorne bombnike.

Z bojimi sredstvi vojne mornarice sta bila iz prometa Thiemse-Schelde ponovno potopljena dva preskrbovalna parnika s skupno 11.000 tonami.

Poleg večer 918 sestrelitev letalstva so sestrelile letalsko-obrambne sile vojne mornarice v mesecu februarju 100 sovražnih letal.

»Živinsko bistvo boljševizma«

Zeneva, 3. marca. Churchill je sicer obsojal barbarsko brutalnost grških komunistov, toda, tako se sprašuje »Weekly Review«, zakaj je ožigal samo to barbarstvo pred svetovno javnostjo, ker se je vendar v vsaki državi, kjer so postali boljševiki na povelje Moskve aktivni, pokazalo njihovo »živinsko bistvo«. Tako je to v Finski, Baltskih državah, Romuniji, Bolgariji, Poljski, Madžarski, Italiji, Belgiji in Franciji.

To je gospodu Churchillu gotovo znano. »Komunizem pokvari dušo naroda. V miru prinaša lakoto in bedo, v vojni se pokaže kot nesramen in eurov.« Te besede je izgovoril Churchill januarja 1940. Dogodki in ob zavzetih »osvobodjenih« dežel pa samo potrjujejo pravilnost teh besed. Množični umori in razstave s sredstva, ki jih boljševiki povsod uporabljajo. Množični grobovi poljskih častnikov v gozdu pri Katynu, umor 114 zastopnikov delavskih združenj v Grčiji, deportacija poldruga milijona poljskih mož,

žena in otrok, reviriranje življenjskih potrebščin ter odvoz celih industrijskih naprav v deželah, ki so jih zasedli Sovjeti, je samo del dejanj, ki so jih izvršili boljševiki, dejanj ki se resnično vijejo v neskončnost.

Anglija mirno gleda to ravnanje, ter je posegla vmes samo v Grčiji, ker je šlo tam za njene interese. V Teheranu so nekdo sklenili razdeliti Evropo v interesne sfere. Sedaj ko Združene države neboje več nasprotovati sovjetskemu nameram, je postal položaj Anglije še težavnejši. Kje stoji prav za prav Anglija? Odgovor na to je nujnejši kot kdaj koli, ker se očitno uresničujejo napovedi Smutsa o »rdečem kolosu, ki bo preplaval Evropo«.

Vendar si je treba biti na jasnem, da je to samo posamezen britanski glas. Dejstvo pa, da celo sovjetski prijatelji Britancel tako ostro žigosajo boljševizem, kaže na to, da so tudi v Angliji krogi, ki ne zapirajo oči pred ogromno nevarnostjo boljševizma.

Močan človek na moskovskem povodcu

Stockholm, 3. marca. V britanski spodnji zbornici se je odigral v četrtek še majhen epilog k poljski debati, pri čemer je skušal Eden demonstrirati angleško moč ter se je delal kot da bi še obstajalo angleško slabišče in angleška zunanja politika. Eden je namreč izjavil, da sta Churchill in on spoznala v Moskvi zastopnike ljubljanskega komiteja ter da sta ugotovila, da niso napravili nobenega dobrega vtisa. Brezdvomno je, tako je poudaril Eden, prebitljivo, da Anglija ne bo priznala tega odpora. Opozoril je, da so se pričeli sedaj v Moskvi razgovori sovjetskega zunanjega ministra z veleposlaniki. »Videl bom,« tako je pripomnil Eden, »ali bodo tam lahko ustvarili obsežno reprezentativno vladno. Če ne, potem bo ostalo kot je bilo doslej.« S tem pa je bila mala igra z britanske strani, ki jo je skušal odigrati Eden pred svetovno javnostjo, že končana. Čeprav zvenijo ta izjavanja izredno močno, tako so bila v resnici vendar samo nasprotno: kajti če se ne bo posrečilo doseči v Moskvi sporazum, potem ne pomeni to nič drugega, kot da razmere, ki jih je ustvarila Moskva na Poljskem, ne bodo v ničemer spremenjene.

Na različna vprašanja je moral Eden nadalje priznati neprijetno dejstvo, da so sovjetsko-poljski vladodržalci zaprli ženo ministrskega predsednika poljske begunske vlade Arcizewskega skupno z ostalimi Poljaki, ki so sodelovali pri Rdečem križu.

O tej zadevi se naravno ne bomo po-

gajali z ljubinskimi komitejem, ki ga ne priznava, tako je izjavil Eden, marveč s sovjetsko vlado. Ta izjava je posebno značilna z ozirom na osebe, ki vodijo ljubinski komite.

Stockholm, 3. marca. Kakor javlja londonska poročevalska služba, je prišlo v Grčiji severozapadno od Aten zopet do streljanja, ko je množica ljudi demonstrirala zaradi aretacije pripadnikov ELAS-ovih čet. Več oseb je bilo mrtvih ali ranjenih, nek britanski častnik pa je ranjen od granate.

Z mirom v Grčiji, o katerem se je pravkar pohvalil Churchill v spodnji zbornici, ni torej nič. Tam še nadalje vre.

Stockholm, 2. 3. »Associated Presse« sporoča, da so ameriške podmornice pomotoma potopile tri ameriške ladje. Podmornice so mislile, da so to sovražne trgovske ladje. Med drugim so potopile 14.000 tonski parnik »Serpens«. 200 mož posadke je izgubilo ob katastrofi življenje. Tudi na ostalih ladjah so zabeležili človeške žrtve.

Amsterdam, 3. marca. Kakor javlja agencija Reuter iz Londona, je zapisal vplivni britanski tednik »Economist« v nekem razpravljanju o uspehih obiska Bidaulta v Londonu sledeče: »Mnogo nujnejši kot vprašanja o položaju Francije kot velesile so problemi, da bo lahko živel Francija kot redno delujoča gospodarska skupnost. Dežela najnujnejše potrebuje nadaljnjih pošiljk. V vseh teh vprašanjih se mora Francija zanesti na zavezniki »plemenitost«.

Obrambne bitke na vzhodu in zahodu

Berlin, 3. marca. V Spodnji Slezi in južni Pomorjanski so prešli Sovjeti v četrtek po dovedbi močnih pehotnih in oklepniških oddelkov ponovno v napade, da bi dosegli prodor. Istočasno pa so z nezmanjšano jakostjo pritiskali v vzhodni Pomorjanski ter v vzhodni Prusiji, tako da je prišlo na vseh dosedanjih žariščih velike obrambne bitke do ogorčenih bojov. Samo v gornji Slezi ter ob odseku ob Odri med Fürstenbergom in severno od Küstrina je bilo bojno delovanje nadalje majhno. Tudi v Kurlandiji se je sovražnik zaradi visokih izgub v poslednjem času mirneje obnašal.

V spodnji Slezi sta bili dve težišči: področje železnice, ki vodi do Breslaua in Striegaua oziroma Frankenstein in ki jih obkrožujejo gorski grebeni Zobtena ter odsek pri Laubanu. Nemške čete so razbile vse sovjetske napade na obeh straneh železniške proge Breslau-Schweidnitz ter ob progi Breslau-Striegau. Nemški oklepniški napadi severozapadno od Zobtena so močno razbremenili uspešno obrambo čet. Tudi na odseku pri Laubanu so preprečile nemške divizije ponovne sovražne probojne poskuse. Jugovzhodno od mesta se je zrušil trikratni sovjetski nočni napad z obširnimi izgubami za napadalca. Nemški grenadirji so s protinapadom ponovno zavzeli nek važen višinski greben ob južnem robu Laubana. Ob Lausitzer Neisse je sovražnik po neuspešnih poslednjih dni v glavnem miroval. Samo proti nemškemu mostišču Gubenu je izvedel nekaj močnejših, toda brezuspešnih napadov.

Na trdnjaskem področju Breslaua je ostal položaj v glavnem nespremenjen. Vzhodno od trga Hindenburg so odbile nemške čete več sovražnih napadov v moči bataljona. Tudi posadka trdnjave Glogau je razbila več sovjetskih napadov. Na južnem odseku trdnjave so vdrle šibkejšje sovražne sile v nemško glavno bojno črto. Nemški oddelki so jih v boju iz bližine potolkli.

V južni Pomorjanski med Pyritzom in severno od Arnswalda so ustvarili Sovjeti v sredo na severnem obrežju lme, majhnega pritoka Odre, nekaj mostišč, iz katerih so podvzeli v četrtek več probnih poskusov proti severu. V težkih bojih, ki so se odigrali predvsem na obeh straneh Reetze, je utrpel sovražnik

visoke izgube v oklepniških in ljudeh. Samo nemški borbeni letalci so uničili tu 25 sovjetskih oklepnikov ter onesposobili za boj 19 nadaljnjih. Nemški oklepniški pa so uničili s protinapadom 28 nadaljnjih sovražnih bojnih voz. Na dveh vdornih mestih so boji še v teku. Pri Pyritzu so preprečile nemške čete sovjetski poskus odrezati kraj s severovzhoda. Nemška posadka je zadala sovražnim pehotnim in oklepniškimi oddelkom tako visoke izgube, da se je sovjetski napad razpršil ter da so lahko nemške čete očistile dohod do severnega mestnega roba.

Na vzhodnopomorskem vdornem področju so dosegla sovražna oklepniška krčela cesto, ki vodi iz Köslina v Schlauwe. S protinapadi so razbile nemške čete desni sovjetski bok, prizadevale nasprotnikovim oklepniškim silam visoke izgube ter preprečile tu razširjenje vdornega področja. Severozapadno od Neu-Stettina so razbile nemške baterije z neposrednim obstreljevanjem nek napad sovražnih oklepnikov. Tudi med Heiderode-jem in Vislo se je zrušilo več boljševiških razbremenjevalnih napadov. Drugi dan ponovno razpletale obrambne bitke v vzhodni Prusiji so dosegle odlično se boreče nemške čete ponovno jasen uspeh. Tako severno od Mehlsacka kot severozapadno od Zintena so razbile sovražna nadmoč ter preprečile vsak prodor. V teh bojih je bilo uničenih skupno 43 sovjetskih oklepnikov, kar je razmeroma zelo veliko število, če se upošteva, da uporabljajo Sovjeti tu mnogo manj oklepnikov.

Boji na zapadu so se premestili na težišču med Venloo-jem in cesto Düren-Köln sicer proti vzhodu, vendar nasprotni kljub uporabi najmočnejših sil ni dosegel nameravanega prodora. Nemške žilavo se boreče čete so samo korakoma opuščale ozemlje, obdržale zvezo obrambnega bojišča ter zadale neprestano napadajočim oddelkom 9. ameriške armade visoke izgube. Na odseku pri Münchenu-Gladbach in Neuss ter na obeh straneh Grevenbroicha so sedaj v teku še težki oklepniški boji. V Bedburgu, Bergheimu in drugih krajih ob Erftu divjajo ogorčeni hišni boji. Nemško topništvo obstreljuje sovražne prehode, sovražnik pa obstreljuje s topniškim ognjem nemške zaporne postojanke in tudi mestne predele Kölna.

Govor političnega sleparja

Roosevelt pred kongresom — Žalitev nemškega vojaka

Berlin, 3. marca. Potem ko je dal Churchill v spodnji zbornici svoje poročilo o Jalti, je sedaj tudi ameriški predsednik Roosevelt zadostil svoji dolžnosti s tem, da je predložil kongresu poročilo o zaukaznem sprejemu pri Stalinu. Da je Roosevelt pri tem objavil samo to, kar meni, da lahko predloži ameriškega parlamentu ter zamolčal vse, kar so trije svetovni zaročniki v Jalti dejansko sklenili, je jasno. Hinaško in zlagano je Roosevelt umetno zakril vse, kar je bilo za ameriški narod neprijetno. Zato mu je prikazal bodočo svetovno varnostno organizacijo, ki priča o velikem obsegu njegove fantazije. Prezrl pa je, da bo na močnejši stebel ter svetovne mirovne zgradbe boljševizem. O tem kako se med seboj razumeta boljševizem in mir, pa ni Roosevelt dejal ničesar.

Skoraj ni potrebno, da bi obravnavali v podrobnosti frazarske izjave ameriškega predsednika. Ves njegov govor je bil kopčenje laži, zavijani resnice in podlega hinavstva. Včasih se je delal mirovnega angela, ki kar kopni od hrepenenja, da bi dal svetu resnični mir in svobodo, včasih pa je zopet grozil Nemčiji in Japonski. Kot veram sluga židovstva je sramotil in zasramoval narodni socializem. Pri tem se je povzpelo celo do nezalisanosti trditve, da so napravili nemški vojaški Jalto in Sebastopol, ki ju je sam videl, za prizorišče »brezobzirnega uničevanja«. »Videl sem Sebastopol in Jalto,« je dejal ta nesramni lažnivec, »in vem, da nimata nemški militarizem in krščanska spodobnost nikakega skupnega mesta na zemlji.«

To je dejal vrhovni poveljnik ameriških letalskih gangsterjev, ki napadajo nemška mesta, podirajo stanovanja nemških civilistov v prah in pepel ter vodijo brezobzirno vojno proti ženam in otrokom. Le tako izprijen stvor kot je Roosevelt, si upa podtikati nemškemu vojaku »brezobzirno uničevanje«. Kdaj so doživeli ruski kraji tak red in razvoji, kdaj so bili deležni ljudje tamkaj tolikega miru in pozornosti, kot v časih, ko so nemški vojaški obvladali deželo? Inozemski poročevalci, ki so takrat videli

ruske pokrajine, so pisali o tem z občudovanjem. Oni postavljajo Roosevelta na laž.

Roosevelt je tolažil tudi »osvobodjene« narode, rekoč, da bo rešil s svojimi zavezniki »politične in gospodarske probleme«, da bo spravil zopet v red njihovo gospodarstvo, ki so ga pripeljali »nacistični roparji na rob propada«. Po Rooseveltovem mnenju ni res, da bi vladale lakota, beda, revščina in brezposelnost v Franciji, Belgiji, Italiji in v zasedenem delu Nizozemske. Res naj bi tudi ne bilo, da nima prebivalstvo teh dežel niti najnujnejših za življenje potrebnih stvari, da zmružejo otroci in starčki ter da žive ljudje v topem obupu. Vsa poročila angleških in ameriških dopisnikov in izpovedi vodilnih politikov, ki morajo vedno znova priznavati, da so narodi »osvobodjenih« dežel živeli pod nemško zasedbo boljše, na bi bila torej zlagana? Samo tako podli varalec in goljuf, kot je Roosevelt, more imeti zaradi bede, v katero je spravil s svojimi sozaročniki osvobodjene narode, toliko poguma, da nastopa kot veliki zaščitnik teh držav!

Zlagane izjave o njegovi svetovni mirovni organizaciji zvene naravnost zoporno. Ako pomislimo, da streme on in njegovi židovski pomočniki samo po vzpostavitvi moči ameriškega dolarja, ako vidimo in doživimo, da pošila boljševizem, ki naj bi bil glavni nosilec tega mirovnega sistema, svoje stepske horde proti kulturnemu svetu, da more, ropajo, požigajo, skrunijo žene in pobijajo otroke, ki se ne morejo braniti. Ti bogataški izžemalci in to boljševiško podčloveštvo hočejo biti osrečevalci sveta in prinašalci miru, Roosevelt pa jim še poje slavo. Zato se ne izplača, da bi sploh še kaj polemizirali s takim lažnjivim političnim hazarderjem.

Omeniti pa moramo neko Rooseveltovo priznanje. Sam je dejal, da v Jalti niso govorili o vojni na Pacifiku. Prav tam, koder bi moral zastopati najvažnejše interese ameriškega naroda, pa je Roosevelt odpovedal ter odšel s praznimi rokami.

Berlinsko časopisje k Edenovemu govoru

Berlin, 3. marca. Edenov govor pred spodnjo zbornico tvori temo uvodnih člankov berlinskega časopisa. »Völkischer Beobachter« poudarja, da je moralna Varšava nuditi Angliji vzrok za vojno proti Nemčiji. Vsa Edenova izjava, ki je pokazala znake utrujenosti in zlovoljnosti, je znova potrdila Churchillova izjavanja o poljskem vprašanju. Poljaki so postali plen Moskve in dobe v tolažbo nekaj pobožnih izrekov o nezavisnosti, svobodnih volitvah in nepokritih menicah na stroške Nemčije.

»Deutsche Allgemeine Zeitung« posebno podčrtava, da je Eden z izjavo, da tako dolgo ni bilo mogoče rešiti polj-

skega vprašanja, dokler je obstajal koridor, znova priznal, da je bilo nemško prizadevanje za rešitev koridorskega vprašanja primerno za ohranitev miru, da pa je Anglija s svojo pogodbo o jamstvih Poljski namerno razbila možnost za rešitev miru in s tem izzvala drugo svetovno vojno.

Amsterdam, 2. marca. Grški ministrski predsednik za časa italijansko-nemške zasedbe Grčije, general Teolacogiu, ki je bil ob invaziji svoje dežele v aktivni vojaški službi, je priznal po Reuterjevi vesti iz Aten dne 2. marca na sodni razpravi svojo popolno odgovornost za nemško-grško premirje. Dejal je, da je tako postal, ker je hotel preprečiti, da bi Nemci ujeli grško armado.

Tito aretiral Grola

Po poročilih iz Berna je dal — kakor poroča angleško časopisje — Tito v Beogradu aretirati znanega srbskega politika Milana Grola. Dr. Milan Grol je po kraljevem naročilu spremljal na poti v Beograd dr. Subašiča. Nekaj ur po prihodu je bil že aretiran. Dr. Milan Grol je bil vodja srbskih demokratov v narodni skupščini in je po Davidovičevi smrti predsednik srbske demokratske stranke. Ta aretacija je praktičen Titi odgovor na sklep jaltke konference, da tvorijo poleg Titovega Avnoja »časni parlament« tudi člani zadnjega jugoslovanskega parlamenta, v kolikor se niso »omadeževali v sodelovanju s sovražnikom«. Spominjamo se še, da je komunistični poglavar takoj po objavi tega jaltkega sklepa izjavil, da člani bivše jugoslovanske narodne skupščine sploh ne pridejo v poštev, češ da so vsi od prvega do zadnjega »kompromitirani«. Takratno svojo izjavo je Tito sedaj ob prvi priliki uresničil nad Milanom Grolom, čeprav je prišel v Beograd skupno s Subašičem in po naročilu kralja Petra. Ostale poslance, ki se jim ni bilo posrečilo zbežati, je dal Tito tudi do zadnjega pobiti. Na ta način se je pač najlaže znebil svojih morebitnih tekmecev in nadziralcev, ki bi mu utegnili biti kamenček spotike na poti k popolni komunistični diktaturi. Angleški listi so o tej aretaciji le suhopirno poročali, ne da bi se le malo zavzeli za Milana Grola, ki je prejšnji leta v emigraciji delal za njihove interese. Ko ga je hotel pri zadnji krizi Subašičeve vlade kralj Peter imenovati za svojega ministrskega predsednika proti Subašiču, so ga celo v zahvalo za njegovo delo napadli kot reakcionarja. Čeprav je znano o Grolu ravno nasprotno.

To poročilo nas samo po sebi ne bi toliko neposredno zanimalo; zanima nas pa z neke druge strani, zato namreč, ker popolnoma jasno razkriva Titove in s tem komunistične uničevalne namene do vseh, ki nečisto postati ali komunisti, ali se nečisto njemu popolnoma in v vseh stvareh brezposojno podrediti. Zetaktar, ko je dal v Beogradu neusmiljeno pobiti različne ljudi, ki so imeli, kakor so sami mislili in govorili, »čiste in sodelovanje neomadeževane roke«, se je ta njegov namen jasno pokazal. Tem bolj se je pokazal sedaj na primeru Milana Grola, ki je bil ves čas živel v begunstvu, kamor je zbežal kot član takratne vlade. Dododek z Milanom Grolom je torej resen opomin vsem tistim, ki bi kakor koli verjeli v »poštenost« Titovih namenov, tako »lepih« v agitaciji, pa tako krutih v resnici. Titu gre samo za izvedbo komunizma in kdor mu bo pri tem na poti, bo najprej proglašen za »reakcionarca«, nato pa likvidiran.

Führer cesarju Mandžukua

Berlin, 3. marca. Führer je poslal cesarju Mandžukua ob obletnici državne ustanovitve 28. februarja svoje brzojavne čestitke.

Sovjetske pritožbe nad Finci

Stockholm, 2. marca. »Aftontidningen« poroča, da so dobili moskovski listi v petek iz Helsinkov značilno brzojavko, ki pravi, da položaj na Finskem ni normalen. Skrivno hočejo na vse načine sabotirati sovjetsko-finsko prijateljstvo. Kot primer navajajo, da ni dobilo društvo Finska-Sovjetska zveza za svoja zborovanja prostorov. Čeprav je nastopil kot govornik nek finski minister. Zgodilo se je, da je moralo imeti društvo svoja zborovanja kar na cesti. Nadalje so potrgali ljudje letake tega društva kmalu potem, ko so bili nabiti.

Roosevelt se izmika

Amsterdam, 3. marca. Kot javlja agencija Reuter je sporočil Roosevelt na neki tiskovni konferenci, da se je razgovorjal v Aleksandriji s Churchillom in kraljem Ibn Saudom o palestinskem vprašanju. Predsednik je pripomnil, da na konferenci v Jalti niso razpravljali o vprašanju položaja Litve, Latvije in Estonke. Vprašalec, ki so ga vprašali, ali Združene države se priznavajo te države, je izmikajoče odvrnil, naj se obrnejo na vlado.

»Preživeli pojmi«

Zeneva. »Mister Churchill mora danes gledati v obraz neprijetnemu dejstvu, da si je v poslednjih dveh letih edino ena oseba drznila napovedati kapitulacijo, h kateri je bila prisiljena sedaj britanska vlada v poljskem vprašanju. Ta mož je Josef Goebbels,« piše Alastair Fords v listu »Daily Mail«. Churchill ni bil dorezal nalogi, čije rešitev je pričakovala Anglija od njega od leta 1940: ustvaritev osnove za trajni mir. Vsed tega je ponavljal vedno samo enoglasni refren: pobite Hune! Sedaj pa se je pokazalo, da naj bo Atlantska listina samo potovalni vodja ter da nima več zvez z resničnostjo kot kakšna druga listina: sovjetska ustava iz leta 1936. Očitno hoče Churchill odstraniti iz angleškega jezika besede pravičnosti, svobode in čast kot preživele pojme.

Amsterdam, 2. marca. Med grško vlado in UNRRO je bil po Reuterjevi vesti iz Aten sklenjen dogovor za dobavo živil in pomožnega materiala. Te dobave bo grška vlada prebivalstvu prodala, finančne donose pa bo uporabila za izvedbo načrtov za obnovo, ki jih bo izvršila z odobritvijo UNRRO.

